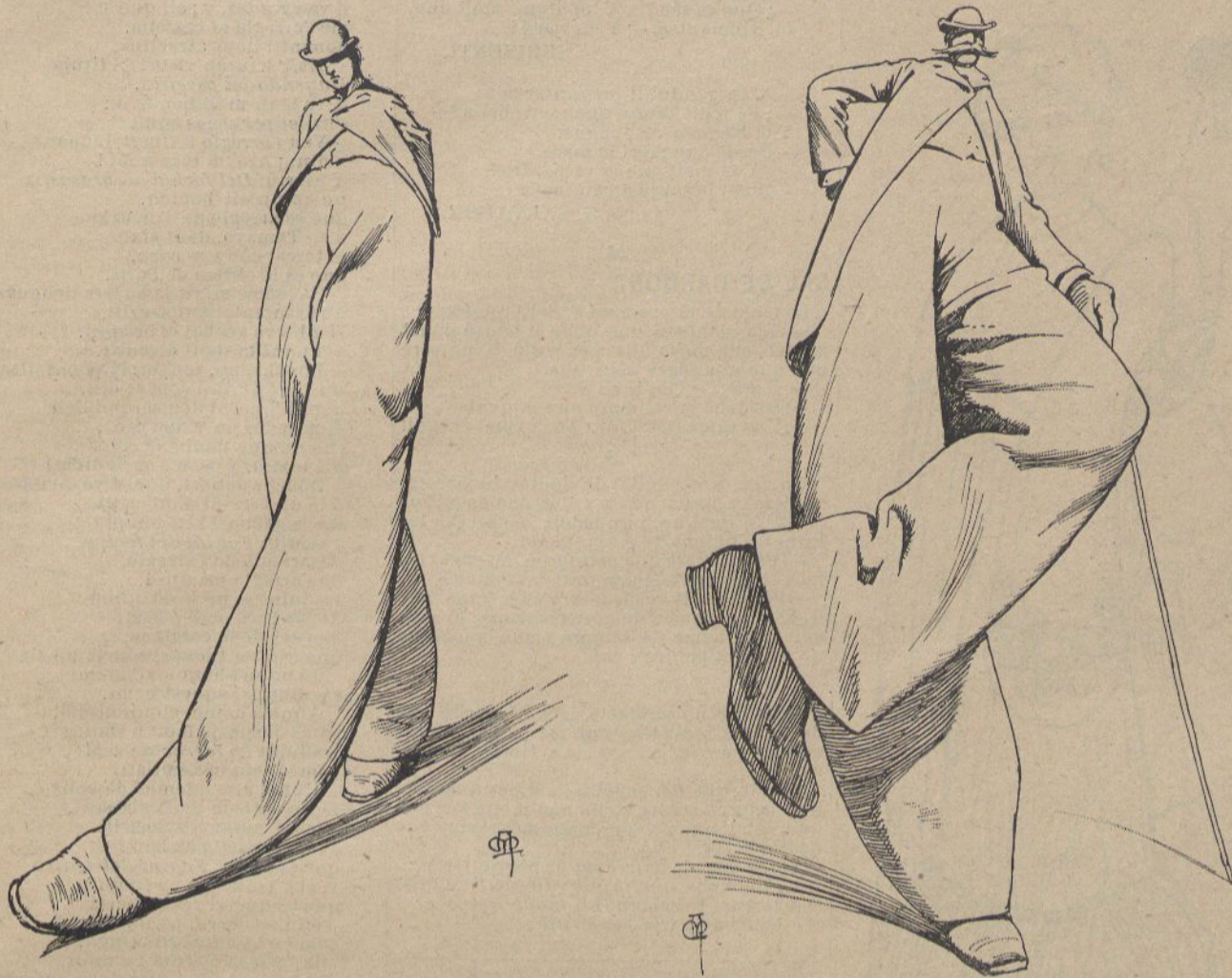

LA NATURALESA CARICATURISTA

Retratos fets ab miralls de bola

(Dib. d'APRLES MESTRES.)

lent y que és metge d'un llogaret,—que 's presenta al davant de la noya deshonrada, 'l nuvi antich pera demanarli protecció pera la seva muller, que està á punt d'esser mare. Figureuvos el valor dramátich d'aquesta escena. El metge sab el secret; però, donant probas de possehir una ànima nobilíssima, respecta á l'esposa, la perdona; respecta al pare, que fou el criminal seductor de la seva muller, y salva á l'ignocenta criatura fill d'aquell.

En l'interpretació de aquest drama s'hi lluhiren de debó la Baldanello y la Borisi y el nou galan de la Companyia Giovanni Pezzinga, á qui ja no li bellugan tant els ulls y 'ls nervis com el dia del seu debut.

N. N. N.

MÚSICA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA.

III Concert de la serie inaugural. — Primera part: *Glosa* Maragall-Pedrell. Lo meix que la primera audició.

Segona part: recital d'orga de l'Alfred Sittard. Espléndit. Y més espléndit encara que 'l programa anunciat, la *Prière à Notre Dame* de la *Suite Gothique*, de Boëllmann, que va donarnos de més á més.

¡Es un trumfo l'organista de la catedral de Dresde! Desgraciadament se 'ns en anirà y tornarem á quedar condemnats á Daniel perpétuo.

Tercera part: el *Magnificat*, de Joan Sebastiá Bach. ¡Hi ha molt que dir! Sobre tot referent als y á las solistas y á un cert acompanyament de flautas de l'aria *Esurientes*...

En conjunt: una nit molt agradable.

El teatre espléndit.

IV Concert. — El concert pera orga y orquesta de Haendel, que componia la primera part, forsa bé.

El Recital d'orga d'Alfred Sittard un éxit pera 'l mestre de la catedral de Dresde, com tots els recitals anteriors. Fou l'home de la nit.

El *Magnificat*, de Bach, millor que en el tercer concert.

R. DE S.

LICEU — Apagat aquell burgit del concert de gala ahont la gent, en lloch d'anarhi á sentir y escoltar, sols va anarhi pera mirarse las donas y pera tafanejar, va venir quell incomparable concert ab *Les Béatitudes*, de César Franck, ó sigui *Las Benaventuranzas*; sentidas y escritas pel difunt organista de Santa Clotilde de París, quin gran mestre fou: el fundador d'una escola tota ella ingenuitat, tota sentiment: escriure tal com se sent aintre del cor, sense afegirhi cap mentida.

Deuhen saber que aquesta obra és la millor del mestre Franck. Solistas, coros, orquesta y mestre mereixen un aplauso.

TROMPA INTRÉPIDA.

TEATRES

PRINCIPAL. — Dugas estrenas s'hi han donat: la primera, una visió en sis quadros, lletra de Victor Brossa, música de Salvador Bartrolí, titulada *La Ull*; y la segona, un drama en tres actes, anomenat *Cadena d'or*, original del reputat escriptor Riera y Bertran.

La Ull és una producció ingénua, ben escriteta y d'assumpte simpátich, puig se tracta d'una bona mare que recorda las estacions de la seva vida á mida que 'l seu fill las passa.

El Sr. Bartrolí hi ha posat alguns números musicals escrits ab sinceritat y ab molta trassa.

Cadena d'or és una producció de color melodramátich, molt sentimental, y construïda á la manera de las primeras obras del Teatre Catalá, que són barreja del teatre clássich castellá y del vell melodrama francès.

L'assumpto d'aquesta obra consisteix en la presentació d'un galan xicot, que s'estima molt á una menestrala de Barcelona. La mare del galan, que és una marquesa que viu al camp, però dintre d'un jardí curullat de flors, no vol que 'l seu fill se casí ab la menestrala honrada. El fill, tossut y enamorat, s'hi vol casar. La menestrala diu que s'estima molt al fill de la marquesa, y també se l'estima molt una noya de la aristocracia; y, al sapiguerho, la menestrala fa 'l sacrifici de tirarse á un barranch, s'estavella 'l cap, y quan surt á l'escena ab el cap badat alashoras la marquesa diu al seu fill que 's casi ab la menestrala: *stardi piulasti!* Aquesta sortida engresca al fill, que agraht dona un petó á la galta dreta de la mare y besa després la má esquerra de la noya, que agonitza. Aixó va acompanyat de molta tramoya, perquè hi ha un pare que no diu que és pare fins que 'l fill seu li diu que és un poca vergonya, y un administrador de fincas senyorials, mitj capellá y mitj administrador, que tira la gorra al foch cada dos per tres perquè sab y 's calla 'l misteri que fa enrabiar á la marquesa, á la noya rica, á la noya pobre y á l'enamorat fill de la marquesa.

El Sr. Riera y Bertran ha conjuminat tot

aixó d'una manera que interessa, però que fa sortir arrugas á la cara de Talia.

L'interpretació d'aquestas dugas estrenas fou discreta, y 'ls seus autors molt aplaudits.

ELDORADO. — *La Moglie del Dottore*, drama en tres actes escrit per Silvio Zambaldi, és una d'aquellas obras que valen la pena d'esser escoltadas, y té un segon y un tercer actes molt interessants y molt sentits.

Fora d'alguna que altra escena, talladas ab patró melodramátich, del segon acte, la obra és digna d'esser de cap a peus lloada per la naturalitat del seu desenrotlló y per l'elevada idea que feconda 'l seu argument.

Se tracta d'una noya que ha estimat moltíssim, y el seu nuvi li ha sortit un vulgar lladregot d'honras: després de deshonrarla l'ha impossibilitada pera esser altra volta mare. Ve un dia, — quan la xicota deshonrada ja está casada ab un home de ta-

EL TERRORISME A BARCELONA

El lloch y efectes de l'explosió del diumenge al mercat de la Boqueria.

(Fot. de SÁNCHEZ MANZANO.)